

Produkter som af de første Kvaliteter, om ikke i den samme Mængde. Dersom man saa vil gjøre gjældende, at Tabet, det nationaløkonomiske Tab, ved den mindre Spirituuvinding pr. Ld. Rarrum bestaar deri, at der ikke drages den Nytte ud af det Stof, som anvendes til Brændevin, ved en mindre fuldkommen Behandling i mindre Brændevinsbrænderier end i de større, saa vil jeg sige, at ogsaa der forekommer det mig, at Sætningen ikke er saa aldeles sikker; thi til Brændevinsbrænding bruges dog ibetmindste i Reglen ikke andre Stoffer end de samme, som man finder med megen Fordel kunne anvendes til Opfodring og Fødning af Kreaturer. Skulde der altsaa ogsaa af de Melstoffer, som anvendes til Sprittilvirkning, blive Noget tilbage ved en mindre fuldkommen Behandling, Gjæring, i Nesterne, i Affaldet, ser jeg ikke rettere, end at de ikke dermed ere spildte, men maa komme til Nytte ved en senere Benyttelse af Affaldet, og at de ialtfald ikke kunde være dyrere at bruge indblandede, end hvis det havde været et Naastof, som man jævnsides bruger til samme Formaal, nemlig til Fødning og Opfodring. Sætningen vil ialtfald kun være rigtig i de Tilfælde, hvor den mindre fuldkomme Produktioniltvirkning virkede paa den Maade, at en Del af Stoffet ligesom gik tabt eller endogsaa gik over i Affaldet i en saadan Tilstand, i en saadan Skikkelse, at den var ikke blot unyttig, men skadelig for Kreaturerne. Det tror jeg blandt Andet vilde være Tilfældet, dersom man tænkte sig, at Destillationen af den gjærede Mæste ikke gennemførtes, men lod Noget tilbage, altsaa, hvor Spirit fra Mæsten blev tilbage fra Destillationen og gik over i Affaldet. I saa Tilfælde tvivler jeg ikke paa, at Brændevinen vilde vise sine skadelige Virkninger paa Kreaturerne eller maasse, som det ærede 5te Medlem for 9de Kreds udtalte, vise sig som Gift for Kreaturerne. Det turde dog vel være i høi Grad i Brændevinsbrænderens Interesse ikke at lade Spirit fra Mæste gaa over i Affaldet uden at overdestilleres. Det tør ikke forudsættes, at der sker noget Tab af Naastoffer paa den Maade. Mig forekommer det altsaa ikke, at man kan sige med den Bestemthed, som det ærede Medlem gjorde, at der er et nationaløkonomisk Tab forbundet med, at der ikke udvindes det størst mulige Kvantum pr. Lønde Rarrum. Selv om Sætningen havde været rigtig, naar den blev begrænset til, at der ikke udvandt det størst mulige Kvantum Spirit af en Lønde Korn, af et Centner Mais, bliver det dermed ingenlunde rigtig, naar den bliver udtrykt saaledes: af en Lønde Rarrum; thi saa havde det været givet, at der var en nationaløkonomisk Fordel forbunden med netop at bruge de melrigeste og feilfrie Stoffer til Tilvirkningen af Spirit istedetfor at bruge der- til ogsaa andre langt mindre melrige Stoffer som Kartofler osv. Derom har det ærede Medlem ikke

udtalt sig, og naar det ærede Medlem fremsætter Sætningen som utvivlsomt rigtig, at der er et nationaløkonomisk Tab forbundet med, at der ikke udvindes det største Kvantum Spirit af en Lønde Rarrum, skylder det ærede Medlem ialtfald Bevis for, hvori dette nationaløkonomiske Tab bestaar, dersom Opgivelsen af Rarrumsbeskatningen skulde bringe det til, at de kostbare Stoffer i mindre Maal end som nu vilde for Fremtiden blive brugte til Spirituuvinding, og at billigere Stoffer vilde træde i Stedet derfor. Naar det ærede Medlem bemærkede, at man fra andre Fabrikationsvirksomheder, som Ølbrygning, havde Exempel paa, Bevis for, at der kun med Fordel kunde anvendes det bedst mulige Naastof, og at alt Andet blev vraget, tvivler jeg ikke om, at ialtfald alle de ærede Medlemmer her i Thinget, som ere Landbrugere, ville have gjort den Erfaring flere Gange, og ikke mindst iaar, at til Tilvirkning til Malt til Øltilvirkning blev det mindre gode Produkt vraget i en iøvrigt for Landmanden ubegribelig Grad. Det er en Erfaring, som vi Landmænd have haft god Leilighed til at gjøre, og en meget bebrøvelig Erfaring. Men idet jeg altsaa erkjen- der det faktisk Rigtige i det ærede Medlems Ud- talelse om dette Forhold for Ølbryggeriets Vedkommende, tillader jeg mig at betvivle, at man kan slutte fra dette Forhold, fra Ølbryggeriet, til Spritfabrikationen. Jeg har ialtfald forstaaet det saaledes, at Grunden, hvorfor kun det bedste Byg kan bruges til Maltbyg og til Tilvirkning af de bedre, finere Ølsorter, er, fordi Kvaliteten af Malten lider under Brugen af mindre godt Korn. Men jeg vil meget betvivle, at den til- virkede Spirit i samme Grad kræver fuldkomme Naastoffer, som Ølet kræver fuldkomment Maltbyg. Det forekommer mig ialtfald at have alle Sand- synligheder imod sig, naar man ser hen til den Behandling, Spriten gennemgaar efter dens første Tilvirkning for at blive renset, en Behandling, som jo er umulig for Ølet. Forsaavidt som der fra et ringere eller feilsuldt Naaproduct overgaaer en Feil paa den tilvirkede Vare, er der ingen Maade at fri Ølet derfra, hvorimod det forekommer mig, at der ialtfald er overveiende Sandsynlighed for, at Spiritrektifikationen, som meget ofte maa be- handle meget feilsuldt Spirit, vistnok ogsaa maatte kunne faae Bugt med Spirit, der er tilvirket af Byg, som ikke er og ikke kunde betegnes som første Klasse Maltbyg. At det for os Landbrugere under Forhold som dem, vi i de seneste Aar have kjendt, ikke vil være uden Betydning, dersom der var andre end Møllen til Ørymmaling, og vore egne Kreaturer der kunde bruge vort mindre gode Byg, er klart, ligesom at det vilde være en stor Velgjerning for Landet under Forhold som dem i indværende Aar, dersom en Produktbeskatning istedetfor en Rarrumbeskatning satte Spritfabri- lanterne istand til at bruge ordinært Byg i deres Fabrikation, og naar det da vilde være en Fordel